

również przedmioty, pochodzące z takiego przestępstwa, podlegają przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa bez względu na to, czyją stanowią własność. Jeżeli jednak sprawca wszedł w posiadanie przedmiotu bez zgody jego właściciela, przedmiot ten należy zwrócić właścicielowi.

2. Jeżeli władza administracji ogólnej orzekła przepadek przedmiotu lub nie zarządziła jego zwrotu, właścicielowi przedmiotu, podlegającego przepadkowi, służy prawo żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego w tym zakresie.

Art. 31. 1. Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, przewidziane w niniejszej ustawie, należy do właściwości powiatowych władz administracji ogólnej i odbywa się w trybie postępowania karno-administracyjnego.

2. Ściganie następuje na wniosek władzy ochrony przyrody I instancji.

Art. 32. 1. Kto popełni czyn, określone w art. 23 i 29, albo ten, na czyją korzyść takie czyny zostały dokonane, obowiązany jest do przywrócenia stanu pierwotnego, a jeżeli tego nie uczynił — do poniesienia kosztów przywrócenia stanu pierwotnego przez władze państwowe.

2. Jeżeli to przywrócenie do stanu pierwotnego nie byłoby możliwe, a po stronie zobowiązanego zachodziła wina, jest on obowiązany do zapłacenia odpowiedniej sumy na rzecz Skarbu Państwa w celu zadośćuczynienia za krzywdę, wyrządzoną interesowi publicznemu.

3. O roszczeniach z niniejszego artykułu orzekają w postępowaniu karno-administracyjnym władze administracji ogólnej.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie uchylają obowiązku naprawienia szkody, wynikającego z innych przepisów.

R o z d z i a ł 8.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 33. Rozporządzenia i zarządzenia władz, wydane na podstawie art. 5 oraz 7 — 10 ustawy z dnia 10

marca 1934 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 274), zachowują moc obowiązującą, jeżeli nie zostaną zastąpione nowymi rozporządzeniami, zarządzeniami i orzeczeniami, wydanymi na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 34. 1. Ustawa niniejsza nie narusza właściwości Ministra Kultury i Sztuki, wynikającej z rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 29, poz. 265, z 1933 r. Nr 10, poz. 62, Nr 82, poz. 599, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1946 r. Nr 14, poz. 99).

2. Art. 2 pkt 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„7) ogrody ozdobne, parki zabytkowe oraz otoczenie zabytkowych budowli i ich zespołów.“

Art. 35. Nabycie i wywłaszczenie nieruchomości dla realizacji przepisów niniejszej ustawy nastąpi przy zastosowaniu przepisów o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości, potrzebnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych.

Art. 36. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej.

Art. 37. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 10 marca 1934 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 274).

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

181

U S T A W A

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o zniesieniu Funduszu Obrony Narodowej.

Art. 1. Znosi się utworzony dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 225) Fundusz Obrony Narodowej.

Art. 2. 1. Likwidację majątku Funduszu Obrony Narodowej przeprowadzi Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

2. Sumy, uzyskane z likwidacji majątku Funduszu Obrony Narodowej, podlegają przekazaniu na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się

Ministrowi Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Skarbu i innymi właściwymi ministrami.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*

Marszałek Polski

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

182

U S T A W A

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131

i Nr 30, poz. 181, z 1947 r. Nr 43, poz. 226 i z 1948 r. Nr 50, poz. 387) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. (1) po wyrazach: „w rozumieniu art. 1 lit. c)“ dodaje się „i d)“;
- 2) w art. 10 lit. b) po pkt 4 dodaje się pkt 5, pkt 6 i pkt 7 w brzmieniu: „5. specjalny“, „6. dla inwalidów zupełnych“ i „7. dla ociemniałych“;
- 3) w art. 14:

a) w ust. (1) liczbę „125“ zastępuje się liczbą „2.000“,

przy utracie zdolności zarobkowej od 45⁰/₀ do 54⁰/₀ — 160 zł miesięcznie
 przy utracie zdolności zarobkowej od 55⁰/₀ do 64⁰/₀ — 240 zł miesięcznie
 przy utracie zdolności zarobkowej od 65⁰/₀ do 74⁰/₀ — 480 zł miesięcznie
 przy utracie zdolności zarobkowej od 75⁰/₀ do 84⁰/₀ — 720 zł miesięcznie
 przy utracie zdolności zarobkowej od 85⁰/₀ do 94⁰/₀ — 960 zł miesięcznie
 przy utracie zdolności zarobkowej od 95⁰/₀ do 100⁰/₀ — 1200 zł miesięcznie“,

b) w ust. (2) wyrazy: „10 złotych“ zastępuje się wyrazami: „160 zł miesięcznie“;

- 5) w art. 16 ust. (1):
 w lit. a) liczbę: „25“ zastępuje się liczbą: „1600“,
 w lit. b) liczbę: „50“ zastępuje się liczbą: „2400“,
 w lit. c) liczbę: „75“ zastępuje się liczbą: „3200“;
- 6) w art. 21 ust. (4) lit. a) po wyrazie: „(zaginionym)“ dodaje się wyrazy: „po którym przyznano wdowie rentę“;
- 7) po art. 27 dodaje się rozdział IV w brzmieniu:

„Rozdział IV.

Dodatek specjalny, dodatek dla inwalidów zupełnych i dodatek dla ociemniałych.

Art. 27a. (1) Osoby, nie posiadające innego źródła dochodu poza pobieraną rentą inwalidzką, mają prawo do dodatku specjalnego do renty, który wynosi:

- a) dla inwalidów z utratą zdolności zarobkowej od 25⁰/₀ do 44⁰/₀ włącznie — 700 zł miesięcznie,
- b) dla inwalidów z utratą zdolności zarobkowej: od 45⁰/₀ do 100⁰/₀ włącznie — 3.000 zł miesięcznie oraz po 700 zł miesięcznie na każdego członka rodziny, na którego przysługuje inwalidzie dodatek rodzinny do renty (art. 13),
- c) dla wdów, które utraciły więcej niż 66⁰/₀ zdolności zarobkowej lub ukończyły 50 rok życia (art. 21 ust. (4) lit. b) i c) albo też mają na wychowaniu co najmniej 1 dziecko w wieku poniżej lat 16, pozostałe po poległym, zmarłym lub uznanym za zaginionego (art. 5), po którym przyznano wdowie rentę — 700 zł miesięcznie.

(2) Prawo do dodatku specjalnego nie służy osobom przebywającym w zakładach, w których mają zapewnione utrzymanie.

Art. 27b. (1) Niezależnie od prawa do dodatku specjalnego, przewidzianego w art. 27a, inwalidom, pobierającym rentę, przysługują następujące dodatki:

- a) inwalidom z utratą zdolności zarobkowej od 95⁰/₀ do 100⁰/₀ — dodatek dla inwalidów zupełnych w wysokości 1000 zł miesięcznie,
- b) inwalidom ociemniałym z utratą zdolności zarobkowej poniżej 95⁰/₀ — dodatek dla ociemniałych w wysokości 3000 zł miesięcznie,
- c) inwalidom ociemniałym z utratą zdolności zarobkowej od 95⁰/₀ do 100⁰/₀ — dodatki przewidziane w lit. a) i b).

(2) Dodatki, przewidziane w ust. (1) lit. a), b) i c), przysługują inwalidom niezależnie od posiadania poza

b) ust. (2) skreśla się,

4) w art. 15:

a) ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Inwalidzi z utratą zdolności zarobkowej, wynoszącą przynajmniej 45⁰/₀, otrzymują dodatek ciężko-poszkodowanych, który wynosi:

rentą innego źródła dochodu ani też od przebywania w zakładach, w których mają zapewnione utrzymanie.“,

8) w art. 34 lit. b) wyrazy: „od wydania orzeczenia o uznaniu za zaginionego“ zastępuje się wyrazami: „od daty, od której przyznano zaopatrzenie tymczasowe“;

9) w art. 36 ust. (2) po wyrazie: „pielęgniacyjnego“ dodaje się wyrazy: „specjalnego, dla inwalidów zupełnych, dla ociemniałych“;

10) w art. 51 ust. (1) lit. a) liczbę: „25“ zastępuje się liczbą: „400“;

11) w art. 53 ust. (3) otrzymuje brzmienie:

„(3) Inwalidzie, uchylającemu się bez uzasadnionych powodów od szkolenia lub zaniedbującemu je, albo odmawiającemu przyjęcia zaoferowanej mu pracy — może być zmniejszone zaopatrzenie pieniężne, z wyjątkiem dodatków: ciężko poszkodowanych oraz pielęgnacyjnego, o 25⁰/₀.“,

12) art. 71 otrzymuje brzmienie:

„Art. 71. (1) Z dniem 31 marca 1949 r. zawiesza się prawo do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z utratą zdolności zarobkowej poniżej 25⁰/₀ oraz osób pozostałych po nich.

(2) Przepis ust. (1) nie stosuje się do inwalidów, którym przyznane zostało prawo do pobierania dodatku na pielęgnację; jednak prawo do zaopatrzenia pieniężnego osób pozostałych po takich inwalidach ulega zawieszaniu.“

Art. 2. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą dekret z dnia 8 listopada 1946 r. o podwyższeniu zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 350).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Pracy i Opieki Społecznej oraz Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 stycznia 1949 r. z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 1, 6 i 8, które obowiązują od dnia 1 listopada 1948 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*